

Blof, De Schaduw Van De Brug

Ik moet lachen als ze langskomt
Met haar roodgestifte mond
Met haar roodgelakte nagels
En haar strakgerokte kont
Ik moet zuchten van haar schoonheid
Oogverblindend, dag en nacht
Ik bezwijk onder haar knipoog
En de blik waarmee ze lacht
Ze heeft de duivel in het bloed
Ze heeft de duivel in het bloed
En ik hou van wat ze doet
Ze heeft de duivel in het bloed
Ik moet zwemmen in de ogen
Die ze telkens op me richt
En ik voel mijn knieën knikken
En ik ben alweer gezwicht
Ik moet denken aan rivalen
Als ik ergens op haar wacht
En ik walg van zatte kerels
En de grap waarom ze lacht
Ze heeft de duivel in het bloed
Ze heeft de duivel in het bloed
En ik hou van wat ze doet
Ze heeft de duivel in het bloed
Ze doet me goed, ze geeft me vuur
En ik moet iedere dag
En ieder uur en elk moment...
Lachen om haar schoonheid
Oogverblinden, hard en zacht
En ik val voor al haar charmes
En haar allerzwakste kracht
Ze heeft de duivel in het bloed
Ze heeft de duivel in het bloed
En ik hou van wat ze doet
Ze heeft de duivel in het bloed (2x)